

full dominical

Església de Menorca

Número 1917 - Any XXXVIII - 3 març 2019

paraules del Bisbe

SALIR A LA CALLE

† Francesc, Obispo de Menorca

Queridos diocesanos:

Las puertas de la Iglesia tienen que estar abiertas, pero no sólo para que los demás puedan entrar, sino para salir nosotros por ellas. Nuestras comunidades cristianas tienen la tendencia de cerrarse en sí mismas. Ciertamente las puertas cerradas nos dan seguridad pues en el interior de la comunidad se está más cómodo que a la intemperie. Pero es muy peligroso cerrar las puertas, porque cuando una comunidad cristiana no sale a proclamar lo que vive, el aire se vuelve irrespirable y la fe se acaba asfixiando. Si se cierra en sí misma, la Iglesia se anquilosa, porque ella existe para evangelizar. Hay que salir a la calle a buscar a la gente y conocer las personas por su nombre.

Para poder realizar esto considero que son muy importantes dos cosas. La primera es ser conscientes de que quien tiene que salir a la calle no es sólo el obispo o los sacerdotes, sino todo el pueblo de Dios, y muy especialmente los laicos. Somos todos los cristianos los que tene-

mos que cruzar el umbral de las iglesias y pisar la calle. Esto requiere crecer en el sentido de co-responsabilidad. Aunque en los últimos años se ha progresado mucho en la colaboración entre sacerdotes y seglares, desgraciadamente el clero sigue pensando que la parroquia es cosa suya y los seglares siguen pensando que la parroquia es cosa del cura. Si no cambiamos de mentalidad, no podremos salir de nuestras pequeñas disputas internas. El laico es tan responsable como el sacerdote del anuncio del Evangelio, aunque ambos tienen vocaciones y ministerios distintos. Todos somos “discípulos misioneros” y hemos de trabajar en comunión. Seremos Iglesia de puertas abiertas si sabemos dejar de lado las comodidades, abandonar las seguridades y salir a la calle.

La segunda cosa necesaria es tomar conciencia de que el lugar propio de los laicos es el mundo, es decir, las realidades como la familia, la escuela, la política, el arte o los medios de comunicación social. Existe en el laicado una tendencia a reducir su acción al interior de la comunidad cristiana, pero lo verdaderamente importante es que el laicado actúe en el mundo. La vocación propia del laico es vivir su fe en su quehacer cotidiano, con las responsabilidades que tiene como cristiano en la vida pública.

Hemos de convencernos de que abrir las puertas no es una opción entre otras sino que en ello está en juego nuestra fidelidad a Jesucristo. Sólo podemos ser cristianos si nos sentimos enviados por Él. El amor a Cristo, la intimidad con Él, nos conduce a la misión. El Papa dice que “la intimidad con Jesucristo es una intimidad itinerante” (EG 23), porque la fe en Cristo nos pone en camino hacia los demás. Sólo hay una cosa que debe preocuparnos: “que tantos hermanos nuestros vivan sin la fuerza, la luz y el consuelo de la amistad con Jesucristo, sin una comunidad de fe que los contenga, sin un horizonte de sentido y de vida” (EG 49). ¿Sentimos de verdad todos los cristianos esta inquietud?

l'entrevista a...

ALBERTO PARA

Alberto Para és seminarista de Barcelona i catequista fa més de 25 anys. Visita Menorca el diumenge 17 de febrer per impartir una xerrada a la XII Trobada Diocesana de Famílies amb fills a la Catequesi, a l'Església de Santa Maria de Ferreries.

Vostè té una llarga experiència impartint catequesi. És el mateix impartir catequesi avui en dia que fa 25 anys?

Com a catequista sempre he intentat transmetre el que estic vivint com a creient en cada moment. Això és el fonamental i no ha canviat. És veritat que les maneres de fer-ho sí han anat canviant molt. Hem passat de les diapositives als power points, dels retalls de revistes als vídeos de youtube, de les cartolines a projeccions a la paret, dels avisos al final de la reunió a fer-ho per whatsapp..., però crec que això no és tan important. Per altra banda, hi ha coses que gràcies a Déu ja no es fan i abans era normal, com fumar a la catequesi.

Trobada de famílies amb infants a la Catequesi. Quin és l'objectiu d'aquesta jornada?

Qualsevol trobada vol ser una oportunitat de conèixer altra gent i poder compartir, aprendre, gaudir junts... Crec que el més important d'aquesta és que les famílies puguin passar una bona estona i adonar-se'n de la gran responsabilitat que tenen com a constructores de la gran família cristiana que som l'Església.

M'atreviria a dir que anys enrere els primers catequistes eren els pares. Podem dir el mateix avui en dia?

L'exhortació apostòlica Catechesi Tradendae, de Sant Joan Pau II, afirma que la catequesi és una “responsabilitat diferenciada però comuna”; per tant, és responsabilitat de tota la comunitat cristiana (CT 16). Ara bé, el mateix número també afirma que “els pares de família tenen una responsabilitat singular” en aquesta tasca. De vegades penso que molts pares han delegat l'educació dels fills a l'escola i a la parròquia. Moltes vegades els he sentit dir del seu fill que ja aprendrà a menjar de tot a l'escola, a portar-se bé, a pregar a la parròquia...

Com s'han d'implicar les famílies amb les catequesis?

Per a mi estan cridades a generar un espai on sigui possible la familiaritat amb Jesucrist. Si a casa només sentim parlar de futbol, de la feina, de les notícies..., i mai de Jesús, no podem transmetre de forma creïble que Jesús és el centre de la nostra vida. La família ha de pregar unida, ha d'alimentar-se de la Paraula i això s'ha de notar en la nostra vida.

Toni Olives

Diümenge VIII de Durant l'Any

Cicle C

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira 27, 5-8

Sacsejau el garbell, i quedarà el rebuig: així serà l'escòria de l'home quan serà examinat. L'obra del gerrer ha de superar la prova del forn: així serà provat l'home en el moment de donar comptes. El fruit de l'arbre demostra el bon conreu: així, quan l'home doni comptes, es veurà què tenia en el cor. No facis l'elogi de ningú abans que hagi estat examinat: és llavors que l'home serà posat a prova.

Salm Responsorial 91

R: És bo lloar-vos, Senyor.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint 15, 54-58

Germans, quan això que es consumeix es revestirà d'allò que ja no es consumeix, quan aquesta existència mortal es revestirà d'aquella que és immortal, es complirà allò que diu l'Escltura: "La victòria ha engolit la mort. Oh mort, ¿on és la teva victòria? ¿On és l'agulló que t'incitava?" L'agulló que incitava la mort és el pecat, i el vigor del pecat ve de la Lleï. Però, donem gràcies a Déu: ell ens dóna la victòria per Jesucrist, el nostre Senyor. Per tant, germans meus estimats, manteniu-vos fermes, incommovi-

bles, sobre aquest fonament; prodigau-vos cada dia en l'obra del Senyor, segurs que, en el Senyor, el vostre treball no serà en va.

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc 6, 39-45

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles aquest proverbi: -"¿Un cec seria capaç de guiar un altre cec? ¿No caurien tots dos dins un clot? No hi ha cap deixeble més instruït que el mestre; només un cop formats, els deixebles arriben a ser com el seu mestre. ¿Per què, doncs, veus l'estella dins l'ull del teu germà, i no te'n tems de la biga que tens dins el teu ull? ¿Com li pots dir: "Germà, deixa'm, que et trauré aquesta estella de l'ull." Si tu no veus la biga en el teu? Hipòcrita, treu-te primer la biga del teu ull, i llavors hi veuràs per poder treure l'estella de l'ull del teu germà. No hi ha cap arbre bo que doni fruits dolents, ni cap arbre dolent que doni fruits bons. Cada arbre es coneix pels seus fruits: ningú cull figues dels cards ni raïms de les bardisses. L'home bo, del tresor de bondat que guarda en el cor, en treu fora la bondat; però l'home dolent, del seu tresor de maldat, en treu el mal. Perquè la seva boca parla d'allò que es desborda del seu cor."

Lectura del llibre del Eclesiàstic 27, 5-8

Se agita la criba y queda el desecho, así el desperdicio del hombre cuando es examinado; el horno prueba la vasija del alfarero, el hombre se prueba en su razonar; el fruto muestra el cultivo de un árbol, la palabra la mentalidad del hombre; no alabes a nadie antes de que razone, porque ésa es la prueba del hombre.

Salm responsorial 92

R: Es bueno dar gracias al Señor.

Lectura de la primera carta del Apóstol San Pablo a los Corintios 15, 54-58.

Hermanos: Cuando esto corruptible se vista de incorruptión y esto mortal se vista de inmortalidad, entonces se cumplirá la palabra escrita: «La muerte ha sido absorbida en la victoria. ¿Dónde está, muerte, tu victoria? ¿Dónde está, muerte, tu aguijón?» El aguijón de la muerte es el pecado, y la fuerza del pecado es la ley. ¡Demostramos gracias a Dios, que nos da la victoria por nuestro Señor Jesucristo! Así, pues, hermanos míos queridos, manteneos firmes y constantes. Trabajad siempre por el Señor, sin reser-

vas, convencidos de que el Señor no dejará sin recompensa vuestra fatiga.

Lectura del santo Evangelio según San Lucas 6, 39-45.

En aquel tiempo, ponía Jesús a sus discípulos esta comparación: -¿Acaso puede un ciego guiar a otro ciego? ¿No caerán los dos en el hoyo? Un discípulo no es más que su maestro, si bien cuando termine su aprendizaje, será como su maestro. ¿Por qué te fijas en la mota que tiene tu hermano en el ojo y no reparas en la viga que llevas en el tuyo? ¿Cómo puedes decir a tu hermano: «Hermano, déjame que te saque la mota del ojo», sin fijarte en la viga que llevas en el tuyo? ¡Hipócrita! Sácate primero la viga de tu ojo, y entonces verás claro para sacar la mota del ojo de tu hermano. No hay árbol sano que dé fruto dañado, ni árbol dañado que dé fruto sano. Cada árbol se conoce por su fruto: porque no se cosechan higos de las zarzas, ni se vendimian racimos de los espinos. El que es bueno, de la bondad que atesora en su corazón saca el bien, y el que es malo, de la maldad saca el mal; porque lo que rebosa del corazón, lo habla la boca.

evangelí i vida

Treu-te la biga de l'ull

El text de l'evangelí d'aquest diümenge és sobretot una crida a no jutjar. Jesús no diu que "estaria bé" no jutjar, sinó que el que jutja necessàriament s'equivoca. En efecte, només Crist coneix el que hi ha al cor de l'home, ja que "l'home veu l'aparença, el Senyor veu el fons del cor" (1 Sam 16,7). I a més l'ull del qui jutja està incapacitat per veure per la biga que el cega.

Jesús insisteix en l'absoluta necessitat de la neteja de cor. Tots tenim d'alguna manera la tasca de guiar els altres: el pare o la mare de família, el catequista, el mestre, el sacerdot...

Idò bé, correm el risc de ser guies

cecs i "caure tots dos al clot". Només el que té el cor purificat, el qual ha tret la biga del propi ull, és capaç de veure clar i amb encert, és capaç de conduir als altres cap al bé, d'orientar-los amb seguretat i evitar-los els perills. El que no ha tret la biga del propi ull s'equivoca contínuament i rotundament, fins i tot sense saber-ho; com no veu i està cec, fa més mal que bé, fins i tot quan creu fer bé.

De cada vegada hem de transformar-nos més i més en Crist. Açò implica una progressiva configuració a Ell. Partint de la transformació interior de l'home en Crist, tota la seva conducta

personal, comunitària i social, anirà evidenciant la seva condició "l'home nou, que es va renovant a imatge del seu creador i avança cap al ple coneixement".

L'evangelí sempre ens condueix a la interioritat, al profund: "no hi ha cap arbre bo que doni fruit dolent ni arbre dolent que doni fruit bo". Davant la temptació de viure les aparences, de cara a la galeria, Crist ens convida a ser persones que "es mantinguin arrelades en ell, edificades sobre aquest fonament, sòlids en la fe que ens van ensenyar, i amb una acció de gràcies que mai no s'acabi" per donar fruit bo, Ell ens impulsa a mirar el propi cor per arrencar tota herba dolenta.

Vicent Llabrés

Gaudete et Exsultate

Capítol segon

Dos subtils enemics de la santedat VII

Anna Seguí, ocd

Quan el Papa Francesc fou elegit, des del balcó del Vaticà va guaitar al món amb una senzillesa mai vista abans. Al descobert i sense vestidures sumptuoses, demanà l'oració de la gent tot reconeixent la seva necessitat. Humil i pobre, Jesucrist i el seu Evangeli apareixien en la figura d'un Papa centrat en la misericòrdia de Déu. Un cristianisme de pur Evangeli fonamenta la seva base en la humilitat, fent de la caritat per sempre el fet santificador dels deixebles. Tot el que no sigui fer de l'Església una llar d'amor i acollida, i el nostre tracte

sigui el de germans, d'alguna manera seria deixar entrar la heretgia. El Papa reclama sortir a socórrer als qui pateixen. Sentir el clam sofrent de la humanitat i abrigar al necessitat amb el mantell misericordiós de l'Evangeli. L'Església hospital de campanya que acull i cura per l'amor el rostre ferit dels germans. L'amor és la mesura de la santedat, encarnar-nos amb el dolor del món és expulsar la heretgia que ens tanca en nosaltres mateixos i en els nostres interessos. La comunió és oferir a tots el que som i tenim. El Papa avisa d'una heretgia que neix dins nostre i que apa-

reix amb el rostre de la sobrevaloració i prestigi, els èxits i el perfeccionisme, creure que som els il·luminats i els purs. Vigilem, perquè blat i jull creixen junts. Acollir la gràcia per acollir el do de Déu i treballar com a simples obrers en la vinya del Senyor. El perill per a l'Església no li ve de fora, no de la persecució, li ve de dins. La heretgia és la nostra ceguesa i supèrbia, aquell mal que surt del cor de l'home, aquella altivesa que em posa per davant de tots i em fa el meu propi centre. Preguar la Paraula i sigui Jesús per sempre el nostre camí, veritat i vida.

miscel·lània menorquina

Església de Sant Nicolau (IV)

Florenci Sastre

El novembre de 1605 el Bisbe de Mallorca Dr. Lasso de Sedeño en practicar la seva visita pastoral a Menorca, entre les confraries que es citen hi figura la de Sant Nicolau.

L'any 1632 s'estava treballant en la restauració d'aquesta església com es veu per aquests pagaments: "15 de febrer 1632 paga per provisió a mestre Francesch Vidal picapedrer 5 lliures 11 sous per feyna ha feta juntament ab los manobres al reparo de la yglesia de Sant Nicolau com appar per lo conte". El 21 de febrer es pagaven 5 lliures 18 sous pel mateix. El 28 de febrer altres 3 lliures 6 diners "per 4 dias ha fet

feyna a la yglesia de Sant Nicolau ab sos manobres". El 7 de març, 8 lliures 2 sous "per sis dias ha fet feyna en los manobres al reparo de la yglesia de Sant Nicolau". El 14 de març es paguen 4 lliures 4 sous "per sis dies ha feta feyna a la yglesia de Sant Nicolau de la boca de la cala ab sos manobres". El 25 d'abril es paguen "a mestre Joan Garcia mestre major 6 lliures 17 sous 4 diners per feyna ha feta a la yglesia de Sant Nicolau juntament ab los manobres". Aquestes obres de restauració s'havien de mantenir i d'això s'encarregava el donat que el maig de 1638 era en Benet Triay: "A 7 de dit paga per polisa a mestre Benet

Triay trenta sous son per tants lin ha donats lo ordinari concell per ajuda de sos treballs suporta en tenir compte en la isglesia de Sant Nicolau de la qual es donat".

L'any 1657 amb motiu d'una gran sequera que patia Ciutadella, s'organitzaren pregàries per demanar pluges i el poble s'encaminà en processó a Sant Nicolau. També el 18 de març de 1661 el gremi de peraires organitzà amb el mateix motiu unes pregàries dirigint-se el clergat secular, les comunitats religioses i nombrosos seglars a la dita ermita acompanyats de l'imatge del Sant Crist dels peraires.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 4^a Setmana:

Dg. 3, VIII de Durant l'Any: Sir 27, 4-7 / Sal 91 / 1C 15, 54-58 / Lc 6, 39-45.

DI. 4, Fèria: Sir 17, 20-28 / Sal 31 / Mc 10, 17-27.

Dt. 5, Fèria: Sir 35, 1-15 / Sal 49 / Mc 10, 28-31.

Dc. 6, Dimercres de Cendra: Jl 2, 12-18 / Sal 50 / 2C 5, 20_6, 2 / Mt 6, 1-6. 16-18.

Dj. 7, Fèria: Dt 30, 15-20 / Sal 1 / Lc 9, 22-25, 2.

Dv. 8, Fèria: Is 58, 1-9a / Sal 50 / Mt 9, 14-15.

Ds. 9, Fèria: Is 58, 9b-14 / Sal 85 / Lc 5, 27-32.

Dg. 10, I de Quaresma: Dt 26, 4-10 / Sal 90 / Rm 10, 8-13 / Lc 4, 1-13.

Bancs buits, bancs plens

L'optimista valora el got mig ple, el pessimista el got mig buit. Igual podria dir dels bancs de l'església o dels nombres de la pràctica sacramental. Més enllà dels nombres s'imposa una reflexió que respongui a la pregunta: què és el que omple i què és el que buida?

El descens numèric de la pràctica sacramental és una evidència: basta comparar l'avui amb 10 o 20 anys endarrerere. Però els nombres es basen en fets observables des de fora. El que no podem observar ni jutjar tan fàcilment és la qualitat de la vivència religiosa, la perseverança diària en els compromisos, la coherència de vida de cadascú. Ni podem valorar massa de veres el significat real i divers de l'abandó d'unes pràctiques.

Al costat d'un nucli resistent i fidel, majoritàriament de gent gran, sí que notam un preocupant debilitament de la vivència religiosa: qui resa personalment o a casa? Qui llig i medita la paraula de Déu? Qui es preocupa de formar-se i créixer en la fe? Descurada la relació personal amb Déu i s'abandonen les expressions religioses-cristianes, s'incrementen les pràctiques d'auto-ajuda, s'admeten

acríticament visions i exercicis de religions orientals, es deslliguen els valors ètics de les virtuts segons l'exemple del Crist, i un es torna més vulnerable davant modes socials que es van imposant.

Reaccionem. Escoltem la veu de Déu i fem-li cas. Visquem-hi d'acord, amb l'ajuda de Déu.

JOAN FEBRER

Publicat originalment al Full informatiu de Ferreries

agenda

Dimecres de Cendra

Inici del temps de Quaresma.
Dimecres 6 de març.

Curset per a Lectors a Ciutadella

L'arxiprestat de Ciutadella organitza un curset per a Lectors de la Paraula de Déu, dirigit als qui fan aquest servei en les celebracions de l'Eucaristia. Els dies 7, 14 i 21 de Març, a les 20 h, a la Parròquia de sant Esteve de Ciutadella.

Sopar solidari de Mans Unides

Mans Unides, en el dia Internacional de la Dona, organitza un sopar solidari, amb l'actuació de na Joana Pons i ses guiternes. Es poden adquirir tiquets a la botiga de Mans Unides, fins dia 5 de març. Divendres, 8 de març a les 20 h, al CEIP Antoni Joan Alemany (Maó).

Festa de Jesús, el Natzarè Divendres 8 de març

-A Sant Francesc de Ciutadella: 18 h, Viacrucis; 19.30 h. Missa en sufragi dels confreres difunts i pels malalts; 20.15 h. Recital líric, Orgue: Tomé Olives. Cant: Lluís Sintes.

L'església estarà oberta tot el dia per a la pregària.

Formació Agents de Pastoral Juvenil

Titulada **"Viure i conviure amb els joves d'avui"** i dirigida a preveres, catequistes, religiosos/es, monitors i fidels en general. Comptarà amb l'assistència del salesià D. Koldo Gutiérrez. Organitza el Secretariat Diocesà de Joventut. Per inscriure's, contactar amb Mn. Joan Camps (tel. 650 321 465) abans del 5 de març. Dissabte i diumenge 9 i 10 de març al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Trobada Diocesana de Confraries

Organitzat per la Delegació d'Espiritualitat i en motiu del 75è aniversari de la Confraria del Natzarè de la Parròquia de Sant Francesc de Ciutadella, es celebrarà la Trobada Anual de Confraries. Diumenge 10 de març, a les 17 h a la parròquia de Sant Francesc de Ciutadella.

Notícies nostres

"A través dels ulls d'un refugiat" Reunió dels joves universitaris a Barcelona

Es universitaris menorquins a Barcelona van reflexionar sobre la realitat dels migrants en l'última de les seves trobades, el mes de febrer. La presentadora del tema va proposar aproximar-s'hi "a través dels ulls d'un refugiat" amb un vídeo sobre les emocions que experimenten durant el viatge. La por, la tristesa de perdre un familiar o conegut, i el sentiment d'inseguretat constant són denominadors comuns entre les vides de persones que decideixen creuar el Mediterrani, sigui quina sigui la seva procedència.

Arran de les imatges els joves es preguntaven: Què pot canviar si passem pel mateix viatge que ells? I es va obrir un col·loqui sobre la lluita constant al món en relació al tractament dels migrants, com el tancament de fronteres o la construcció de murs; mesures preses pels governants que molts cops vulneren els drets humans com el d'asil. Com a cristians, quina és la nostra actitud enfront d'aquesta crisi humanitària? "Davant els ulls de Déu, tots som iguals" van concloure. De fet, com diuen, al nostre voltant "ob-

servem ja accions solidàries de persones i grups en favor dels refugiats".

Cadascú pot fer un esforç perquè dins seu arrelhi el respecte a la dignitat de tota persona humana. I malgrat la impotència que pot provocar la vulnerable situació de milers de refugiats al món, van recordar la frase que sovint repeteix Jesús a l'Evangelí: "No tingueu por". El record de com Jesús, crític amb el poder establert, comença la seva missió amb un grup de gent senzilla i arriba a superar la llei i obrir les portes, els va ajudar a sentir com ells, també, poden ajudar al canvi.

"La família. Som comunitat, feim Comunitat"

La XII Trobada de famílies amb fills a la catequesi congrega a famílies de tota l'Illa

Un bon grup de famílies de catequesi de diverses parròquies van acudir a la "XII Trobada de famílies amb fills a la catequesi", convocada pels secretariats diocesans de Família i Catequesi, diumenge 17 de febrer, a Ferreries. La trobada anual va tenir lloc enguany a l'església de Santa Maria i instal·lacions del col·legi sant Francesc de Ferreries, on l'activitat va començar al voltant de les 10.30 h amb uns moments de pregària encetats per Mons. Francesc Conesa. El Bisbe va convidar als assistents a reflexionar a partir

del text de les dues cases del evangeli de Mateu, la que està construïda damunt la roca i la que hi està damunt l'arena, la família s'ha de construir damunt la roca de la Fe, per a continuació, donar pas a Alberto Para. Aquest seminarista, catequista des de fa més de 25 anys, va impartir una xerrada sota el títol: "La família. Som comunitat, feim Comunitat" (lema de la jornada). Partint de diverses afirmacions del nostre Pla Diocesà de Pastoral va insistir que les famílies estan cridades a ser autèntiques comunitats d'amor; però que també han de ser conscients que "quan som una veritable comunitat familiar" és quan participen de la construcció de la gran Comunitat que és l'Església.

Mentre els adults escoltaven aquestes paraules els més petits van fer diferents activitats.

La jornada va acabar amb l'Eucaristia presidida per Mn. Gerard Villalonga, Vicari General de la Diòcesi, en el transcurs de la qual va agrair a les famílies la seva implicació en l'educació cristiana dels seus fills, alhora que les encoratjava a continuar en aquesta tasca.

Viure la malaltia des de la fe

El Dr. Joan Viñas va donar testimoni de com conviure amb un càncer en l'acte de presentació del seu llibre "Com viure la malaltia des de l'experiència d'un metge cristià", al Monestir de Santa Clara i a l'Hospital Mateu Orfila el passat cap de setmana. Amb les seves paraules, carregades de serenitat, va explicar als assistents a les dues presentacions el seu procés d'acceptació d'una malaltia, en el seu cas, terminal.

La fe ha estat un dels pilars d'aquest camí. Saber-se acompanyat, tant de la família com de Déu, ha encoratjat aquest metge, exrector de la Universitat de Lleida i que fins fa poc passava consulta com a metge.

Ara segueix ensenyant, en aquest cas a través de la seva experiència, per ajudar a altres persones que es troben en el mateix procés.